

Тернопіль. Пекло

Юрій Гундарів

У ніч проти 19 листопада російські загарбники атакували Тернопіль ракетами і дронами, знищивши багатоквартирний будинок, що спричинило обвал з дев'ятого по третій поверх.

Тут згоріло живцем 19 людей, із них три дитини: 5, 7 і 16 років...

Кремлівські очільники стверджують, що російські війська нібито б'ють "виключно по військових об'єктах, жодних ударів по соціальних об'єктах не завдається". Вони вперто заперечують звинувачення з боку України в ударах по мирних жителях, по дітях. Більше того, звинувачують у таких жахливих злочиннях навіть українські ППО...

Вікна квартири моєї бабусі у П'ятигорську, де я проводив шкільні канікули, виходили на знаменитий лермонтовський Квітник... Звичайно, я з молоком матері ввібрав російську культуру. Але як я можу сьогодні, після масованих ракетних ударів, по українських містах читати Пушкіна і Лермонтова, слухати Чайковського і Мусоргського, дивитися Табакова й Янковського?!

Нас намагаються залякати, принизити, привчити до кротячого життя без світла.

Але Світло є! Те Світло, що запалив Той, хто подарував нам життя...

Тож ті ракети і дрони, що б'ють по наших стариках, жінках і дітях, по наших будинках і лікарнях, по деревах і клумбах, по наших менших братах — песиках і котиках, що поділяють щодня з нами всі жахіття війни, насамперед знищують у наших душах Пушкіна і Чайковського! А це відновити, гадаю, набагато складніше, ніж будинок...

Будинок склався, ніби картковий.

Крик з-під завалів. Гар. Попіл.

Плачуть ікони.

Тернопіль.

Будинок склався, ніби картковий.

Душам загиблих — вічний спокій!

Душам живих — до скону

вічний спомин!

Будинок склався, ніби картковий —

з лиця землі вогнем стерло...

Чорні віконня.

Пекло.